

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito ao Laodikia - Laharana Fahiraika ambin'ny folo

Jeff Pippenger

2025-12-14

Isa Iraika Ambin'ny Folo

Ny hafatry ny orana farany dia fampitandremana momba ny fanatonan'ny hifaranan'ny fotoam-pitsarana, miaraka amin'ny antso ho amin'ny fiomanana manokana. Ireo hevitra roa ireo dia aseho ao amin'ny toko fahafolo sy fahiraika ambin'ny folo amin'ny fahitan'i Isaia, ary aseho ao anatin'ny tontolon'ny hafatry ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo, izay novahana ny tombo-kaseny tamin'ny taona 1989, ary ny tantara miafina ao aminy dia novahana ny tombo-kaseny nandritra ny fotoana fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo, izay aseho ao amin'ilay fahitana amin'ny alalan'i Isaia sy ireo zanany lahy. Ireo tsipika roa ireo miaraka dia maneho fampitandremana ho an'i Ahaza, izay maneho ireo Laodiseana izay tsy manana "fahazoana" ny amin'ireo tsipika roa ireo, anatin'ny sy ivelany, izay mameno ny faminaniana ara-Baiboly.

Daniela 11:11 sy Apokalypsy 11:11 dia samy maneho fanehoana anatin'ny sy ivelany iray ihany, ka i Daniela no misolo tena ny ivelany ary ny Apokalypsy no anatin'ny. Ireo "toka sy andininy" anatin'ny sy ivelany roa ireo dia mifandray mivantana amin'ireo hafatra ivelany sy anatin'ny ao amin'ny toko faha-folo sy faha-iraika ambin'ny folo, ary izany dia ataony ao amin'ny Isaia 11:11.

I Isaia toko faha-enina dia 9/11, ary manondro ny fanadiovana sy ny fanosorana an'i Isaia ho iraka amin'ny 9/11. Hatramin'ny toko fahafito no ho miakatra dia famintinana ny hafatra izay tonga tamin'ny 9/11. Ny toko fahafolo dia manondro ny anjara asan'ireo andininy enina farany ao amin'ny Daniela toko fahiraika ambin'ny folo, satria izany no hafatra voavaha tombo-kase tamin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1989.

Ny toko faha-iraika ambin'ny folo ao amin'i Isaia dia maneho ny 9/11 sy ny fanosorana an'i Isaia ary ny hafany. Ny andininy voalohany dia mifamatotra amin'ny andininy fahafolo amin'ny alalan'i "Jese," ary ny andininy fahafolo dia milaza hoe: "Ary amin'izany andro izany," ary ny andininy fahafolo ambin'ny folo dia manohy manao hoe: "Ary izao no hiseho amin'izany andro izany, fa haninjitra ny tanany indray fanindroany Jehovah mba hamerenany ny sisa amin'ny olony."

Io andro io dia 1850.

Ary hisy tsimoka hivoaka avy amin'ny fototr'i Jese, ary rantsana iray hitsimoka avy amin'ny fakany; ary hitoetra eo aminy ny Fanahin'i Jehovah, dia ny fanahin'ny fahendrena sy ny fahalalana, ny fanahin'ny fisainana lalina sy ny hery, ny fanahin'ny fahalalana sy ny fahatahorana an'i Jehovah; ary hampahiratina azy ny amin'ny fahatahorana an'i Jehovah; ka tsy hitsara araka izay hitan'ny masony izy, na hananatra araka izay ren'ny sofiny; fa amin'ny

fahamarinana no hitsarany ny malahelo, ary amin'ny hitsiny no hananarany ny mpandefitra amin'ny tany; ary ny tsorakazon'ny vavany no hamelomany ny tany, ary ny fofonain'ny molony no hahafaty ny ratsy fanahy. Ary ny fahamarinana no ho fehin-kibony, ary ny fahatokiana no ho fehin-voany. Ary ny amboadia hiara-monina amin'ny zanak'ondry, ary ny leoparda handry miaraka amin'ny zanak'osy; ary ny zanak'omby sy ny liona tanora ary ny biby matavy hiara-honina; ary zaza madinika no hitarika azy. Ary ny ombivavy sy ny bera hiara-mihinana; ny zanany handry miaraka; ary ny liona hihinana mololo tahaka ny omby. Ary ny zaza minono hilalao eo amin'ny lavaky ny menarana, ary ny zaza efa notazana haninjitra ny tanany eo amin'ny lavaky ny bibilava misy poizina. Tsy handratra na handringana amin'ny tendrombohitro masina rehetra izy; fa ny tany ho feno ny fahalalana an'i Jehovah tahaka ny anaronan'ny rano ny ranomasina.

11:10 Ary amin'izany andro izany dia hisy Solofon'i Jese, izay hitsangana ho famantarana ho an'ny firenena; Izy no hotadiavin'ny Jentilisa; ary ho be voninahitra ny fialany sasatra.

11:11 Ary amin'izany andro izany, dia mbola haninjitra ny tany fanindroany Jehovah mba hamerenany ny sisa amin'ny olony izay ho tavela avy any Asyria sy avy any Egipta sy avy any Patrosa sy avy any Kosy sy avy any Elama sy avy any Sinara sy avy any Hamata ary avy any amin'ny nosin-dranomasina.

11:12 Ary hanangana faneva ho an'ny firenena Izy ka hanangona ny voaroaka amin'ny Isiraely, ary hampivory ny tafaparitaka amin'ny Joda avy amin'ny vazan-tany efatra.

Dia hiala ny fialonan'i Efraïma, ary hofongorana ny fahavalon'i Joda; Efraïma tsy hialona an'i Joda, ary Joda tsy hampahory an'i Efraïma. Fa hanidina eo ambonin'ny soroky ny Filistina ho any andrefana izy; hiara-handroba ny any atsinanana izy; hametraka ny tany amin'i Edoma sy Moaba izy; ary ny taranak'i Amona hankatò azy.

Ary hovongana tanteraka amin'i Jehovah ny helodrano amin'ny ranomasin'i Egipta; ary amin'ny rivotra mahery avy aminy no hanofahofany ny tanany eo ambonin'ny ony, ka hamely azy ho renirano fito, ary hampita ny olona hiampita amin'ny tongotra maina. Ary hisy lalambe ho an'ny sisa amin'ny olony izay mbola ho tavela, avy any Asyria; tahaka ny tamin'ny Isiraely tamin'ny andro niakarany avy tany amin'ny tany Egipta. Isaia 11:1-16.

Ny andininy voalohany dia milaza hoe: “Ary hisy tsimoka hipoitra avy amin'ny fototry Jese, ary hisy Rantsana haniry avy amin'ny fakany; ary hitoetra eo aminy ny Fanahin'i Jehovah.” Mitohy eto ny famaritana mahery ny amin'i Kristy, NEFA io famaritana io dia mihatra bebe kokoa amin'ny andro farany noho ny tamin'ny andron'i Isaia, na dia noho ny tamin'ny andro izay nandehanan'i Kristy teo anivon'ny olona aza.

Ny famakiana amim-pitandremana dia mampiseho fa ny andininy voalohany ka hatramin'ny fahasivy dia samy toetra mampiavaka an'i Kristy avokoa, ary ao amin'ny andininy faha-folo dia voalaza hoe: “Ary hisy tsorakazo hivoaka.” Tsy misy fiatoana amin'ny fikorianan'ny hevitra manomboka amin'ny andininy voalohany ka hatramin'ny andininy faha-folo. Ny andininy faha-folo dia milaza hoe: “ary amin'izany andro izany,” izay tsy maintsy hitranga amin'io andro io ihany tahaka ny ao amin'ny andininy voalohany. Samy manondro ny “faka” na ny andininy

faha-folo na ny voalohany, ary amin'izany no ampifamatorany ireo andininy roa ireo, andalana manaraka andalana.

Ny andininy voalohany sy fahafolo miaraka dia milaza hoe: “Ary hisy tsorakazo hivoaka avy amin'ny fototr'i Jese, ary rantsana iray haniry avy amin'ny fakany; ary amin'izany andro izany dia hisy fakan'i Jese, izay hitsangana ho fanevan'ny firenena; io no hotadiavin'ny Jentilisa; ary ny fitsaharany dia ho be voninahitra.”

Ny “tehina” dia tandindon'ny fahefana.

Ary niteraka zazalahy izy, izay hanapaka ny firenena rehetra amin'ny tsorakazo vy; ary ny zanany dia nakarina ho any amin'Andriamanitra sy ho any amin'ny seza fiandrianany. Apokalypsy 12:5.

Ny “tehina” dia tandindon'ny fifidianana sy ny fampisarahana ary ny fanavahana.

Ary napetrak'i Moses teo anatrehan'i Jehovah tao amin'ny tranolay fihaonana ny tehina. Ary nony ampitso dia niditra tao amin'ny tranolay fihaonana Mosesy; koa, indro, efa naniry ny tehin'i Arona ho an'ny taranak'i Levy ka namoaka tsimoka sy namelana voninkazo ary namoa amandy. Dia nentin'i Mosesy nivoaka avy teo anatrehan'i Jehovah ho eo amin'ny Zanak'Isiraely rehetra ny tehina rehetra; dia nijery izy, ka samy naka ny tehiny avy ny olona rehetra. Ary hoy Jehovah tamin'i Mosesy: Avereno ny tehin'i Arona ho eo anoloan'ny Vavolombelona mba hotehirizina ho famantarana hanohitra ny mpiodina; dia hofoananao tanteraka tsy ho eo anatrehako ny fimonomononan'izy ireo, mba tsy ho faty izy. Dia nataon'i Mosesy izany; araka izay nandidian'i Jehovah azy no nataony. Nomery 17:7–11.

Ny tehina nitsimoka an'i Arona dia manondro “tehina” iray amin'ny vanim-potoanan'ny ranonorana farany, satria ny an'i Arona ihany no “tehina” nitsimoka tamin'ireo “tehina” telo ambin'ny folo. Ny fitsimohana dia tandindon'ny vanim-potoanan'ny ranonorana farany, izay hanehoan'Andriamanitra fahasamihafana eo amin'ireo “tehina” roa ambin'ny folo mpikomy izay milaza fa manana ny hafatry ny ranonorana farany, araka ny naseho koa tamin'ny porofo nataon'i Elia tamin'ny afo izay nanamarika ny fanavahana ny marina sy ny sandoka. Ny “tehina” koa dia tandindon'ny fandrefesana sy ny fitsarana.

Ary nomena ahy ny volotara tahaka ny tsorakazo; ary nitsangana ilay anjely ka nanao hoe: Mitsangana, ka refeso ny tempolin'Andriamanitra, sy ny alitara, ary izay miankohoka ao anatin'ny. Apokalypsy 11:1.

Ny “tehina” dia mipoitra avy amin'ny tahon'i Jesse, ary ny hoe “Jesse” dia midika hoe “misongadina,” tahaka ny mariky ny lalana ao amin'ny faminanian'ny Baiboly. Faresy no tena “faka” nipoiran'i Jesse, ary ny hoe Faresy dia midika hoe “fahatapahana, fipoahana na fanaparitahana.” Faresy no faka na fiandohan'ny taranaky ny ran'i Jesse. Koa ny “fakan'i Jesse” dia tandindon'ny alfa, dia i Faresy, ary ny omega kosa dia i Jesse, dia ny fiandohana sy ny fiafarana. Ny fakan'i Jesse dia manomboka amin'ny fanaparitahana iray (Faresy) ary mifarana amin'ny mariky ny lalana iray momba ny lehilahy mitsangana. Ny lehilahy mitsangana, araka ny faminania, dia manamarika fanjakana iray. Ao amin'ny Baiboly, Faresy no manomboka taranaka

iray, tsy misy rohy talohan'ny fisehoany, ary ny anarany dia midika fahatapahana; koa ny firaketana ny tetiarany sy ny anarany dia manondro an'i Faresy ho fiandohana, ka mahatonga an'i Jesse ho fiafarana. Melkizedeka koa dia olo-malaza ara-Baiboly iray izay aseho ho tsy manana razambe teo alohany, tahaka ny amin'i Faresy. Ny fakan'i Faresy dia mitahiry ny fahamarinana fa izy dia maneho fisoronana araka ny filaharan'i Melkizedeka, ilay nandoavan'i Abrahama ampahafolony.

Ny lamin'i Melkizedeka no lamin'ny fisoronana an'i Kristy.

Any amin'izay efa nidiran'ily mpialoha lalana ho antsika, dia Jesosy, izay natao Mpisoronabe mandrakizay araka ny lamin'i Melkizedeka. Hebreo 6:20.

Ny fakan'i Jesse dia ny fisoronana araka ny lamin'i Melkizedeka, ary ny fiandohana dia tsy maintsy maneho taratra ny farany. Jesse dia maneho ny vondrona farany amin'ny fisoronana araka ny lamin'i Melkizedeka izay hitsangana, ka araka an'i Isaia dia faneva ho an'ny firenena izy ireo.

Ny “taho” dia midika hoe ‘manapaka (hazo); ny vatan-kazo na fototry ny hazo (na voakapa na voavoly),’ ary io “taho” io dia mitombo avy amin'ny fanjakana iray izay efa nodiavina, tahaka an'i Nebokadnezara ao amin'ny Daniela toko fahaefatra. Ny hazo dia fanjakana ara-paminaniana, ary rehefa mifarana ny fanjakana iray dia voakapa izany hazo izany.

Ny “taho” ao amin'ily andalan-teny dia mipoitra avy amin'ny fototr' hazo voakapa—fa tsy avy amin'ny rantsana ambony. Avy amin'ny fanjakana teo aloha izay asehon'ily fototr' hazo voakapa no ivoahan'ny “tehina”, dia tandindon'ny fahefana izany; ary miankina amin'ny hoe mitondra ny “tsimoka sy voninkazo” avy amin'ny hafatry ny ranonorana farany io “tehina” io na tsia izany fahefana izany. Avy amin'ny fanjakana teo aloha, izay efa voakapa, no niavian'izany fahefana izany.

Ny “faka” dia ny “fakan'i Jese”, ary ny “tsimoka” izay mipoitra avy amin'ny “fototr'akazo” dia avy amin'ily “fototr'akazo” izay ny fakany dia ny fakan'i Jese. Ny tsimoka izay mamoka ny fahefana dia avy amin'ny fototr'akazo, fa ny Rantsana kosa dia avy amin'ny faka—ary ny faka no saina famantarana. Ny faka no fiandohana, ary ny fiafarana dia ny Rantsana.

Ny teny hoe “sampana” dia midika hoe mpiambina na famantarana eny an-dalana. Isaia dia mampahafantatra antsika fa ny Sampana dia tonga amin'ny fotoana hamoahana ny lalàna alahady.

Ary amin'izany andro izany dia vehivavy fito no hihazona lehilahy iray ka hanao hoe: Ny haninay ihany no hohaninay, ary ny fitafianay ihany no hotafinay; aoka ihany hantsoina amin'ny anaranao izahay, hanaisotra ny fahafaham-barakanay. Amin'izany andro izany ny Sampan'i Jehovah dia ho tsara tarehy sy be voninahitra, ary ny vokatry ny tany dia ho tsara indrindra sy mahafinaritra ho an'izay afa-nandositra amin'ny Isiraely. Ary izao no hitranga: izay sisa ao Ziona, sy izay mitoetra ao Jerosalema, dia hatao hoe masina, dia samy izay rehetra voasoratra ho isan'ny velona ao Jerosalema avy; rehefa nosasan'i Jehovah ny fahalotoan'ny zanakavavin'i Ziona, ary nodioviny hiala eo afovoany ny rà tao Jerosalema tamin'ny fanahin'ny fitsarana sy tamin'ny fanahin'ny fandroana. Isaia 4:1–4.

Ny “lehilahy iray” izay tazonin’ireo vehivavy fito dia ny papa, izay tonga ilay fahavalo, avy amin’ny fito, amin’ny lalàn’ny Alahady, ka manao hosoka ny amin’ireo fanahy 8 teo ambonin’ny sambofiara. Amin’ny lalàn’ny Alahady, “amin’izany andro izany” “ny solofon’i Jehovah dia ho tsara tarehy sady be voninahitra” “raha voasasan’i Jehovah ny fahalotoan’ny zanakavavin’i Ziona, ary voadio ny rà mandriaka tao Jerosalema hiala eo aminy tamin’ny fanahin’ny fitsarana sy tamin’ny fanahin’ny fandoroana.” Ny fanadiovana amin’ny fanahin’ny fitsarana sy ny fandoroana dia tanterahin’ny Iraky ny Fanekena ao amin’ny Malakia telo amin’ny lalàn’ny Alahady. Ny “solofon tsara tarehy” dia ilay iray hetsy sy efatra amby efatra alina, izay tsy avy amin’ny fototr’aina tapaka, fa avy amin’ny fakan’i Jese, izay ny faneva.

Ny fahefan’izy ireo dia asehon’ily tsorakazo izay nivoaka avy tamin’ny sampana iray avy amin’ny fanjakana lavo. Ny fanjakan’i Filadelfia dia lavo tamin’ny 1856 ka hatramin’ny 1863, ary ny fahefana izay naorina tao amin’izany fanjakana lavo izany dia atsangana indray amin’ny lalàn’ny Alahady. Rehefa asandratra ilay sampana izay saina famantarana, dia miova ho amin’ny hetsika Filadelfiana an’ireo iray hetsy sy efatra arivo sy iray alina ny hetsika Laodiseana an’ireo iray hetsy sy efatra arivo sy iray alina. Amin’izay fotoana izay no anehoana ny fahefana na tsorakazo izay nivoaka avy tamin’ny fanjakana Millerita na Filadelfiana amin’ny alalan’ny fanalahidy iray izay apetraka amin’i Eliakima ao amin’ny Isaia 22:22.

Ary hapetraky ny tranon’i Davida no hapetrako eo an-tsorony; ka hovohany, ka tsy hisy hanidy; ary hakatony, ka tsy hisy hamoha. Isaia 22:22.

Marihan’ity andininy ity ny 22 Oktobra 1844, ary manondro an’i Eliakima ho mandray “fanalahidy” izy. Ao amin’ireo andininy roa mialoha dia esorina amin’i Sebna ny fahefan’i Laodikia ka omena an’i Eliakima. Amin’ny lalàna alahady, ny fahefana izay nomena taloha ny vahoakan’ny fanekena voafidy dia esorina amin’ny fanjakan’ny Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito Laodikianina ka omena ny fanjakan’ny hetsika Filadelfiana an’ireo iray hetsy efatra arivo amby efatra alina—izay fanjakan’ny voninahitra.

Hoy Izy nanao taminy hoe: Fa ianareo kosa, manao Ahy ho iza? Ary Simona Petera namaly ka nanao hoe: Hianao no Kristy, Zanak’Andriamanitra velona. Ary Jesosy namaly ka nanao taminy hoe: Sambatra ianao, ry Simona Barjona; fa tsy nofo aman-dra no nanambara izany taminao, fa ny Raiko izay any an-danitra. Ary Izaho koa milaza aminao fa ianao no Petera, ary eo ambonin’ity vatolampy ity no haoriko ny fiangonako; ary ny vavahadin’ny helo tsy haharesy azy. Ary homeko anao ny fanalahidin’ny fanjakan’ny lanitra; ary na inona na inona hofehezinao etỳ ambonin’ny tany dia ho voafehy any an-danitra; ary na inona na inona hovahanao etỳ ambonin’ny tany dia ho voavaha any an-danitra. Matio 16:16–19.

Ny tsorakazon’ny fahefana, aseho ho fanalahidy nomena an’i Petera, dia apetraka eo an-tsorok’i Eliakima ao amin’ny Isaia 22:22. Petera dia misolo tena ny sampan’ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo izay miditra amin’ny fanekena miaraka amin’i Kristy mialoha indrindra ny lalàn’ny Alahady. Ao amin’io andalan-teny io Petera dia any Kaisaria Filipy, izay Panio ao amin’ny andininy fahatelo ambin’ny folo ka hatramin’ny fahadimy ambin’ny folo ao amin’ny Daniela iraka ambin’ny folo. Ovàna ny anarany, maneho fifandraisana amin’ny fanekena izany, ary ny anarana hoe Petera, raha raisina amin’ny fampitomboana ny laharan-toeran’ny litera

tsirairay, dia mitovy amin'ny 144,000. Ny fahefana, na tsorakazo, na fanalahidy izay apetraka amin'i Eliakima rehefa atsipy any an-tsaha tahaka ny baolina i Sebna, dia ilay “tsorakazo” izay mivoaka avy amin'ny foto-kazon'ny Adventisma Millerita Filadelfiana, izay nokapaina hatramin'ny 1856 ka hatramin'ny 1863.

Petera dia mandray ny fahefan'ny vahoakan'Andriamanitra ao amin'ny fanekena amin'ny fisarahana ny vary sy ny tsimparifary, satria ny vary dia hasandratra ho fanatitra mofo ahetsiketsika amin'ny Pentekosta. Ny tsimparifary no sarahina aloha, araka ny anehoan'ny masirasira tao amin'ny mofo ahetsiketsika amin'ny Pentekosta izay esorina amin'ny alalan'ny fanaovana mofo. Ny fahefan'ny tehina na ny fanalahidy dia avy amin'ny foto-kazo sisa tavela amin'ny fanjakana lavo, ary ilay sampana izay faneva dia avy amin'ny fakan'i Jese sady izy ihany no fakan'i Jese, satria i Jesosy dia maneho ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray. Ny faka no fiandohana ary ny sampana no farany. Tsy azon'ny Jiosy mpandàla adihevitra tamin'ny andron'i Kristy na amin'izao andro izao izany fampiharana ara-paminaniana izany, satria io no fitsipika fototra amin'ny fomba fiasa amin'ny ranonorana farany, ary aseho koa ho fanalahidin'ny tranon'i Davida izany. Ny fanalahidy no manokatra ny varavarana amin'ny tranon'i Davida izay efa nikatona. Ny fanalahidy no manokatra ny varavarana ho amin'ny fitoerana masina any an-danitra, dia ny tranon'i Davida. Ny alfa tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia averina ao amin'ny omega amin'ny lalàn'ny Alahady.

Davida, zanak'i Jese, dia manoratra zava-miafina iray izay nanamarika ny fiafaran'izay adihevitra rehetra tamin'ireo Jiosy tia kifandirana tamin'ny andron'i Kristy, ka izany no nanamarika ny fiafaran'ny fijoroany ho vavolombelona tamin'ny Jiosy.

Salamo nataon'i Davida. Hoy Jehovah tamin'ny Tompoko: Mipetraka eo an-tanako ankavanana, mandra-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao. Jehovah handefa avy any Ziona ny tsorakazon'ny herinao; manapaha eo afovoan'ny fahavalonao. Ny olonao dia hanolo-tena an-tsitraro amin'ny andro anehoanao ny herinao, amin'ny hakanton'ny fahamasinana hatrany an-kibon'ny maraina; anao ny andon'ny fahatanoranao. Jehovah efa nianiana ka tsy hanenina: Ianao dia mpisorona mandrakizay araka ny fanaon'i Melkizedeka. Salamo 110:1–4.

Palmoni dia nanapa-kevitra hametraka ity andalan-teny ity ao amin'ny Salamo 110, izay mazava ho azy fa isa iray hafa eo amin'ny tontolon'ny matematika izay ekena ho isa manokana. Ny antsasaky ny “220” sy ny impoloan'ny “11” dia mitarika ny fanahy iray hanantena fa ny isa “110” dia mitana heviny manan-danja, ary izany tokoa no izy—tahaka izany koa ilay andalan-teny. Hiran'i Davida izy io, ary i Davida dia tandindon'ireo iray hetsy sy efatra amby efatra alina, koa andininy avy amin'ny hiran'ny tanimboaloboka izany, izay hiran'i Mosesy sy ny Zanak'ondry. Mampahafantatra izy io ny fotoana anesorana ireo mpiasa taloha tamin'ny tanimboaloboka ka omena an'ireo iray hetsy sy efatra amby efatra alina ny tanimboaloboka. Rehefa mitranga izany, dia io no “andron'ny herinao,” mifandrindra amin'ny herin'ny Pentekosta eo amin'ny fara tampon'ny vanim-potoanan'ny Pentekosta.

Ny vahoakan'Andriamanitra dia ho “mazoto” amin'ny andro hivoahany avy amin'ny “kibon'ny maraina”, miaraka amin'ny “ando ny fahatanoranao.” Ny fahateraham-baovao dia fanoharana ny

fiovam-po sy ny fiainana. Ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia nalaina avy tao an-kibo tamin'ny Jolay 2023, ary nateraka niaraka tamin'ny andon'ny fahatanorany izy ireo, fa nateraka tao anatin'ny hafatry ny Antso Mamatonalina, izay nitranga koa tamin'ny Millerita tany am-piandohana, na tamin'ny “fahatanorany.” Io ihany no ando, satria famerimberenana ny tantaran'ny alpha ao anatin'ny tantaran'ny omega izany. Amin'ny “andron'ny” ‘fampaherezana’ azy ireo, rehefa voaroaka “hiala amin'ny” “toerany, ary hiala amin'ny” “fanjakany” Shebna sady sintonina “hidina” Eliakima, dia atao mpisoron'ny omega ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, fa atao araka ny lamin'i Melkizedeka izy ireo, satria ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia tsy hanandrana fahafatesana, na tahaka an'i Melkizedeka dia mpisorona mandrakizay izy ireo.

Amin'ny “andron'ny heriny” dia halefan'ny Tompo hivoaka avy ao Ziona ny “tehin'ny heriny”. Ny fahefan'ny fanjakany, dia ny fahasoavana (fanamarinana) sy ny voninahitra (fanasinana), dia napetraka tamin'ireo izay mitondra ny satroboninahitry ny voninahiny, fa izy ireo no misolo tena ny fanjakany. Izy ireo dia alefa hivoaka avy ao Ziona, satria ny hevitra Ziona dia maneho ny fanevan'ireo iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina.

Raha mbola niangona ny Fariseo, dia nanontany azy Jesosy ka nanao hoe: Ahoana no hevitrareo ny amin'i Kristy? Zanak'iza Izy? Dia hoy ireo taminy: Zanak'i Davida.

Hoy Izy nanao taminy hoe: Ahoana ary no iantsoan'i Davida Azy hoe Tompo amin'ny Fanahy, raha manao hoe: Hoy Jehovah tamin'ny Tompoko: Mipetraka eo ankavanako, mandra-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao? Koa raha Davida àry miantso Azy hoe Tompo, ahoana no maha-zanany Azy?

Ary tsy nisy olona nahavaly Azy na dia teny iray akory aza; ary hatramin'izany andro izany dia tsy nisy sahy nanontany Azy intsony. Matio 24:41–46.

Ny fifandraisana ara-paminaniana misy amin'i Davida amin'i Kristy eo amin'ny lafiny alfa sy omega—dia ny fiandohana sy ny fiasarana—no fitsipika fototra ao amin'ny fomba fiasa hoe “tsipika manaraka tsipika”, ary izany fitsipika izany dia tsy takatry ny Jiosy tia kifandirana, tahaka ny tsy ahafahan'ny Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito avy any Laodikia mahatakatra fa ny tantaran'ny Millerita nandritra ny hafatry ny Antso amin'ny Misasakalina no toerana izay nandrarahana ny andon'ny lanitra nandritra ny fahatanoran'ny Advantisma. Ny “andon'ny” fahatanoranao dia eo amin'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, ary nanomboka niparitaka tamin'ny 9/11 izany, ary ny lalàna alahady no “andron'ny hery”, izay ahosorana ny sisa ho mpisorona araka ny lamin'i Melkizedeka.

Avy amin'ny foto-kazo sisa tavelan'ny Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito Laodiseana (ny fiangonana miady) no ivoahan'ny sampana (ny fiangonana mandresy), ary avy amin'ny fakan'i Jese kosa, ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina—dia ilay sampana mitondra voa be voninahitra, asandraha ho fanatitra ahetsiketsika amin'ny andron'ny heriny.

Hotohizantsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ireo hevitra ireo.

“Ohabolana Toko Voalohany”

“1 Aprily 1850 Ho an’ily ‘Andrian’ondry Kely.’

“Ry rahalahy malala.—Nomen’ny Tompo fahitana aho tamin’ny 26 Janoary, izay hotantaraiko. Hitako fa ny sasany tamin’ny vahoakan’Andriamanitra dia donto sy rendremana; zara raha mifoha antsasany ihany izy, ary tsy nahatsapa ny fotoana iainantsika ankehitriny; ary efa niditra ilay ‘lehilahy’ nitondra ny ‘borosy fanadiovana vovoka’, ka ny sasany dia tandindomin-doza hovohitra hiala. Nitalaho tamin’i Jesosy aho mba hamonjy azy ireo, mba hitsimbina azy elaela kokoa, ary hamela azy hahita ny loza mahatahotra manjo azy, mba hahafahany miomana dieny mbola tsy tara mandrakizay. Hoy ny anjely: ‘Ho avy ny fandringanana tahaka ny tadio mahery vaika.’ Nitalaho tamin’ily anjely aho mba hamindra fo sy hamonjy ireo izay tia izao tontolo izao, sy miraikitra amin’ny fananany, ka tsy vonona hiala amin’ireny, sy hahafoy azy ireny mba hampandroso ireo iraka eny an-dalany hamahana ny ondry noana, izay ho faty noho ny tsy fisian’ny sakafo ara-panahy.

“Rehefa nijery fanahy malahelo aho, izay maty noho ny tsy fisian’ny fahamarinana ankehitriny, ary ny sasany izay nilaza fa mino ny fahamarinana kosa namela azy ireny ho faty tamin’ny fitazonany ny fitaovana ilaina hanohizana ny asan’Andriamanitra, dia nampahory loatra ny fahitana izany, ka niangavy ny anjely aho mba hanaivotra izany tsy ho eo anatrehako. Hitako fa rehefa niantso ny asan’Andriamanitra mba hanomeany ny sasany tamin’ny fananany, tahaka ilay zatovo nanatona an’i Jesosy, [Matio 19:16–22.] dia niala tamim-pahoriana izy; ary tsy ho ela dia handalo ny loza manafotra ka handripaka ny fananany rehetra, ary amin’izay dia ho tara loatra ny hanao sorona ny harena etỳ an-tany sy hametraka rakitra any an-danitra.”

“Dia hitako tamin’izay ny Mpanavotra be voninahitra, tsara tarehy sady mahatehotia, fa nandao ny fonenan’ny voninahitra Izy ka tonga teto amin’ity tontolo maizina sy manirery ity, mba hanolotra ny ainy sarobidy sy ho faty, ny marina hisolo ny tsy marina. Nentiny ny fanesoana feno habibiana sy ny kapoka, ary nisolotra ny satroboninahitra voarandranan’ny tsilo, sady nitsemboka ra nilatsaka tamin’ny dinitra vaventy tao an-jaridaina; raha teo amboniny kosa ny vesatry ny fahotan’izao tontolo izao manontolo. Nanontany ilay anjely hoe: ‘Ho an’iza?’ Endrey, hitako ary fantatro fa ho antsika izany; noho ny fahotantsika no niaretany izany rehetra izany, mba hahafahany manavotra antsika ho an’Andriamanitra amin’ny rany sarobidy.”

“Ary naseho teo anatrehako indray ireo izay tsy nety hiala amin’ny fananan’izao tontolo izao mba hamonjena fanahy ho very, amin’ny fandefasana aminy ny fahamarinana, raha i Jesosy kosa mijoro eo anatrehan’ny Ray, mifona amin’ny alalan’ny rany sy ny fahoriany ary ny fahafatesany ho azy ireo; ary raha niandry ireo iraky ny Tompo, vonona hitondra aminy ny fahamarinana mahavonjy mba hahazoany tombo-kase amin’ny tombo-kasen’Andriamanitra velona. Sarotra tamin’ny sasany izay nilaza ho mino ny fahamarinana ankehitriny ny nanao na dia izany kely izany aza, dia ny nanolotra ho an’ireo iraka ny volan’Andriamanitra ihany, izay nampindraminy azy mba hitandreman’ny azy amin’ny maha-mpitandrina azy.”

“Dia naseho teo anatrehako indray Jesosy nijaly, ny sorony sy ny fitiavany lalina tokoa, ka nanolorany ny ainy ho azy ireo; ary avy eo dia ny fiainan’ireo izay nilaza fa mpanara-dia Azy, izay nanana ny haren’izao tontolo izao, nefa nihevitra ho zavatra lehibe loatra ny manampy ny asan’ny famonjena. Hoy ilay anjely: ‘Moa va ny tahaka izany hiditra any an-danitra?’ Namaly

ny anjely iray hafa hoe: ‘Tsia, velively, velively, velively. Izay tsy liana amin’ny asan’Andriamanitra etỳ an-tany dia tsy mahazo mihira na oviana na oviana ny hiran’ny fitiavana manavotra any ambony.’”

“Hitako fa ny asa haingana izay nataon’Andriamanitra teto an-tany dia hohafarana tsy ho ela amin’ny fahamarinana, ary tsy maintsy handeha haingana ireo iraka mailaka mba hitady ny ondry aman’osy miparitaka. Hoy ny anjely iray: ‘Moa va iraka avokoa ny rehetra? Tsia, tsia, manana hafatra ny irak’Andriamanitra.’”

“Hitako fa voasakanana sy nomelohin’ny sasany izay nandehandeha nefa tsy nanana hafatra avy amin’Andriamanitra ny asan’Andriamanitra. Ireny dia tsy maintsy hampamoahin’Andriamanitra noho ny dolara rehetra izay laniny tamin’ny fivezivezena tany amin’ny toerana izay tsy adidiny haleha; fa io vola io mantsy dia mety ho nanampy tamin’ny asan’Andriamanitra, ary noho ny tsy fahampiany dia nisy fanahy noana ka maty noho ny tsy fisian’ny hanina ara-panahy, izay mety ho nomena azy avy tamin’ireo iraka nantsoin’Andriamanitra sy nofidiny, raha nanana ny fitaovana izy ireo.

“Ny fihovitrovitra mahery dia efa natomboka, ary mbola hitohy, ary hovoahozongozona hivoaka izay rehetra tsy vonona hihazona mafy sy hijoro tsy mihozongozona ho an’ny fahamarinana, ary hahafoy ho an’Andriamanitra sy ny asany. Hoy ilay anjely: ‘Moa va misy ho terena hahafoy? Tsia, tsia. Fanatitra an-tsitraro izany. Ny zavatra rehetra no ilaina mba hividianana ilay saha.’—Niantso mafy tamin’Andriamanitra aho mba hamindra fo amin’ny vahoakany, izay sasany tamin’izy ireo efa reraka ka saika ho faty.”

“Hitako fa ireo izay manana hery hiasa amin’ny tanany sy hanampy amin’ny fanohanana ny asa, dia tompon’andraikitra amin’izany hery izany tahaka ny ananan’ny hafa andraikitra amin’ny fananany.

“Avy eo dia hitako fa tonga haingana ny fitsaran’Andriamanitra Tsitoha. Nitalaho tamin’ily anjely aho mba hiteny amin’ny vahoaka amin’ny fiteniny izy. Hoy izy: ‘Na ny kotro-baratra sy ny tselatra rehetra tao an-tendrombohitra Sinay aza tsy hampihetsika ireo izay tsy mety ho voahetsiky ny fahamarinana mazava ao amin’ny tenin’Andriamanitra; ary ny hafatry ny anjely koa tsy hanaitra azy ireo.’” Review and Herald, 1 Aprily 1850.